

Jaargang 4 nummer 11

Juli 2026

Parkblad

Voor de bewoners van de
Service Appartementen Oranjewoud

Inhoudsopgave

	<u>Bladzijde</u>
• Het bestuur van de bewonersvereniging	3
• Van de directeur	4
• Interview met Petra Neijenhuis (LeefZorgTeam)	5
• Op ontdekking in je eigen huis	9
• Bijzondere bewoner: mevr. A. Miedema	12
• Soorten vervoer	16
• Uit de Gong	19
• Ons park	20
• Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?	23
• Voor u gelezen	24
• Weet u wat dit is?	25
• Oplossing puzzel Parkblad april 2026	26
• Raadsels	27
• Recept	28
• Gedicht	30

Redactie Parkblad: Wij wensen u een fijne zomer!

Leden: *Ria de Groot
 *Manuela Rijnders
 *Tsjikke van der Kooi-Osinga

Mailadres: parkbladredactie@gmail.com

*De redactie houdt zich het recht voor om artikelen in te korten of te weigeren.
Het liefst heeft de redactie een bijdrage in een WORD-bestand.
Wilt u er eventueel een foto bij plaatsen dan ontvangen wij deze foto graag apart
van het toegestuurd artikel in JPG- of PGN-bestand (min. 350 kB).
Als u een artikel aanlevert dan sturen wij u, vóór publicatie, het concept zoals het
geplaatst gaat worden.
Door een bewuste keuze te maken tussen het aantal kleuren- en zwart/wit-pagina's
proberen we de kosten te beperken. Daarover zijn goede afspraken gemaakt.*

Mocht u ons (extra) willen steunen, dan kan dat via rekeningnummer NL87 RBRB 8842 323 012
ten name van 'Vereniging voor bewoners serviceapp. Oranjewoud' **onder vermelding van:**
'ten behoeve van het Parkblad'.

Voorblad

Thomas Hiensch

Volgende uitgave

Deze verschijnt in oktober 2026.

*Wilt u een bijdrage leveren, dan ontvangen wij deze graag **vóór 30 september 2026.***

Bewonersvereniging

Beste medebewoners,

In dit nieuwe Parkblad ook weer een update over de activiteiten van de Bewonersvereniging.

Te beginnen met de bijeenkomst voor nieuwe bewoners in juni. Daarin laten we nieuwe bewoners kennismaken met ons als bestuur en met de activiteiten van de vereniging. Natuurlijk is het ook de bedoeling dat de nieuwe bewoners zich daarna aansluiten bij onze vereniging. Maar belangrijker vinden we dat ze zich hiermee iets eerder en meer thuis gaan voelen in hun nieuwe woonomgeving. Ook deze - nu voor de tweede keer gehouden - bijeenkomst was wat het bestuur betreft weer geslaagd: een grote opkomst en een geanimeerde „derde helft“.

Samen met de NVVE hebben we op 4 augustus a.s. een informatiebijeenkomst georganiseerd over levenseinde vraagstukken. Daarin zal veel informatie gegeven worden over keuzemogelijkheden voor een vrijwillig levenseinde in de levensfase waarin een deel van ons zich bevindt.

Niet het vrolijkste onderwerp, maar wel een waar we in onze verwachting wel een aantal bewoners mee kunnen helpen in hun keuzes. Wij hopen dat (een redelijk deel van) de aanwezigen er naderhand met een goed gevoel op terug kunnen kijken. Daarmee zou ook deze activiteit passen in de doelstelling van de vereniging om het welbevinden van bewoners te verbeteren.

Na de ons zeer goed bevallen Burendag afgelopen jaar hebben we het plan om - weer samen met de Culturele Commissie - ook komende september weer een Burendag te organiseren. Omdat het concept goed bevallen is, willen we dit jaar weer ongeveer hetzelfde gaan doen. Ongeveer, want er is zeker ruimte voor nieuwe onderdelen. Iedereen die daarvoor ideeën heeft nodigen we graag uit die met de organisatie te bespreken.

Voor dit alles is enige financiële ruimte nodig. In juli/augustus is/wordt daarom de jaarlijkse contributie van nu €12,50 geïnd.

Dit gaat via een automatische incasso door de Stichting (waarvoor weer onze hartelijke dank!) Die stort het gehele bedrag daarna op onze bankrekening.

Een mooie (na-)zomer.

Nico Runia

Contactgegevens Bewonersvereniging:

Website: www.bewonersverenigingvijverlaan.nl

Mailadres: secretariaatvrb2@gmail.com

Mobiele nr.: 06 – 52 66 76 57 (voorzitter)

Van de directeur Ruben Grevers

Samen bouwen aan de toekomst van OranjewoudWonen

Soms zijn de grootste veranderingen niet direct zichtbaar. Achter de schermen is de afgelopen maanden namelijk ontzettend hard gewerkt om een belangrijke stap voor de toekomst van OranjewoudWonen mogelijk te maken. Per 1 juli zijn wij gestart met het LeefZorgTeam. Een nieuwe naam, maar vooral een nieuwe manier om invulling te geven aan onze dienstverlening, passend bij de wensen van vandaag én morgen.

Bij de ontwikkeling van het LeefZorgTeam stond voor mij niet de vraag centraal wat we anders gingen doen, maar wie wij als organisatie willen zijn. Het antwoord daarop bleek verrassend duidelijk. Onze kracht zit niet in één specifieke dienst, maar juist in de combinatie van deskundigheid, betrokkenheid en het kennen van onze bewoners. Dichtbij zijn wanneer dat nodig is, veranderingen tijdig signaleren, meedenken en verbinden. Dat is de kern van het LeefZorgTeam en die blijft onveranderd. We zijn dynamisch en zullen meer gaan bieden voor abonneementhouders.

De invoering van deze nieuwe werkwijze was een grote opgave. Zowel het LeefZorgTeam als het Servicekantoor hebben de afgelopen periode met veel inzet gewerkt om alles per 1 juli gereed te krijgen. Daarbij hebben wij ook een beroep op u gedaan om in korte tijd keuzes te maken en documenten te retourneren. Dat heeft u massaal gedaan. Dankzij uw betrokkenheid hebben wij deze stap samen kunnen zetten. Daar wil ik u namens alle collega's hartelijk voor bedanken.

Nu deze belangrijke mijlpaal is bereikt, kunnen wij onze blik richten op de volgende ontwikkeling. Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst heb ik al aangekondigd dat wij ook een toekomstplan voor het Paviljoen willen opstellen. Na de zomer gaan wij hier concreet mee aan de slag.

Het Paviljoen is al jarenlang een belangrijke ontmoetingsplek op ons park. Juist daarom willen wij samen onderzoeken hoe deze plek ook in de toekomst aantrekkelijk blijft voor huidige én toekomstige bewoners. Daarbij kijken we niet alleen naar horeca, maar ook naar dienstverlening, winkelen, ontmoeting en activiteiten die bijdragen aan prettig en zelfstandig wonen op OranjewoudWonen.

Dat doen wij niet vóór u, maar mét u. De komende periode gaan wij uw ideeën, wensen en behoeften actief ophalen. Want een toekomstbestendig OranjewoudWonen bouwen we samen.

Ik kijk ernaar uit om samen met u verder te bouwen aan een park waar mensen met vertrouwen kunnen wonen, elkaar ontmoeten en naar elkaar omzien. Stap voor stap werken wij aan een omgeving die klaar is voor de toekomst, zonder de persoonlijke betrokkenheid te verliezen die OranjewoudWonen zo bijzonder maakt.

Een fijne zomer.

Interview met Petra Neijenhuis van het LeefZorgTeam

door Tsjikke van der Kooi-Osinga en Manuela Rijnders

Petra is in 1964 geboren in Arnhem. Toen zij 2 jaar oud was, is zij met haar ouders verhuisd naar Heerenveen, vanwege het werk van haar vader. Ze heeft nog een oudere broer en zus, die respectievelijk 10 en 8,5 jaar ouder zijn.

Ze is dus in Heerenveen opgegroeid. Ook heeft ze haar man hier leren kennen, die uit Vaassen kwam.

Samen hebben ze 3 zoons gekregen. De oudste zoon, inmiddels 33 jaar, woont op Mallorca en runt daar een hotel. Ze is hier onlangs weer op bezoek geweest. Omdat moeders in Spanje een belangrijke plaats innemen in het gezin, wordt ze altijd hartelijk ontvangen als 'de moeder van'. Van de mensen daar hoort ze dat ze heel blij zijn met haar zoon en dat hij het 'goed doet'. Ze vindt het ook leuk om hem daar aan het werk te zien en hoe hij leeft.

Haar middelste zoon woont in Groningen met zijn vriendin en staat voor de klas.

Zij gaan volgend jaar trouwen in Griekenland. En de jongste zoon woont in Heerenveen.

Petra woont nu ongeveer 15 jaar in Gorredijk. Hier is ze terechtgekomen omdat ze een vriend kreeg die daar toen net een mooi, nieuw vrijstaand huis had laten bouwen. In gezamenlijk overleg besloot ze toen om daar te gaan wonen. Ze is inmiddels helemaal ingeburgerd. En gelukkig is het niet zo ver van Heerenveen. Zo komt ze zelfs af en toe op de fiets naar haar werk.

Na haar schooltijd heeft ze 10 jaar in Mariënbosch in de bejaardenzorg gewerkt. Voor haar was duidelijk dat ze dit niet haar hele leven wilde doen. Toen is ze in het Zonnehuis in Zuidhorn (Groningen) de opleiding voor ziekenverzorgende gaan doen (1990-1992).

Na haar opleiding kon ze hier blijven werken. Na 10 jaar was ze het reizen zat, ze had inmiddels ook 3 kinderen gekregen.

Ze heeft toen verschillende tehuizen aangeschreven en bij drie kon ze een baan krijgen. Het liefst wilde ze bij Coornhert aan het werk, maar daar was op dat moment geen plek. Toen is ze bij Anna Schotanus terechtgekomen met een 0-uren contact. Ze had geen ervaring in de thuiszorg maar kon ook daar aan het werk met een klein contractje, dat was bij de Friese Wouden. Tegelijk kon ze ook terecht bij de Oranjewoudflat, ook met een klein contract. Alle drie de baantjes gaf een contract van 24uur, wat mooi te combineren was met de kinderen.

Na 2 jaar is ze bij Anna Schotanus weggegaan en hiervoor in de plaats kwam ze bij Herema State terecht, wat ze ook weer combineerde met de andere twee baantjes.

Vanaf 1 april 2000 is ze in de 'Oranjewoudflat' komen werken. Ze combineerde dit dan met het werk in Herema State. Bijvoorbeeld als ze een slaapdienst had in de 'Oranjewoudflat' dan ging ze 's ochtends door naar Herema State, om daar een korte dienst te draaien. Haar zus paste dan op de kinderen.

Op een gegeven moment wilde ze de opleiding voor verpleegkundige gaan doen. Omdat het in 1^e instantie niet via de Friese Wouden kon, heeft ze dit zelf in gang gezet. Maar toen besloten werd dat Friese Wouden ook in de nachtdiensten verpleegkundigen wilde hebben, werd de opleiding alsnog door hen geregeld. Een cadeautje!

Na de opleiding heeft ze een aantal jaren in de wijk gewerkt. Ze vond het minder leuk worden op het moment dat er steeds meer op 'productie' gestuurd werd.

Omdat zij naast haar werk in de wijk ook voor een deel in vakgroepen actief was, en dit geen door te belastbare uren waren, ging dit wringen. Er was hier helaas weinig begrip voor. Uiteindelijk heeft ze ontslag genomen en kwam bij Medical terecht, een uitzendbureau in zorg. Via hen heeft ze op diverse locaties gewerkt.

Op een gegeven moment werd ze gevraagd om voor 3 maanden in Den Helder te gaan werken. Na goed overleg is ze dit, ondanks de grote afstand, gaan doen. Meestal werkte ze dan van zondag op maandag in de nachtdienst. Haar kinderen waren toen al volwassen, dus dat was geen probleem. Na 3 maanden werd het contract verlengd en uiteindelijk heeft ze hier in totaal 1,5 jaar gewerkt.

En toen kwam corona. Hierdoor werden de mogelijkheden voor werk wel minder. Ze heeft toen onder andere nog in Lelystad en Drenthe gewerkt.

Uiteindelijk besloot ze om een open sollicitatie te sturen naar Frisius MC Heerenveen (toen nog Tjongerschans). Daar kwam ze op de spoedafdeling te werken. Hier had ze veel verschillende werkzaamheden en heeft ze veel geleerd. Ze mocht assisteren bij kleine operaties, infusen aanleggen, katheters inbrengen, enzovoort. Dit was een hele leuke tijd in een leuk team.

Na 1,5 jaar kwam ze te werken bij het 'daghospitaal'. Dit is de afdeling waar een medische behandeling, onderzoek of ingreep verricht wordt zonder dat daarvoor opname en verblijf met overnachting in het ziekenhuis nodig is.

Sinds 2 jaar werkt ze op de POS (afdeling Pre Operatieve Screening). Hier worden patiënten voorbereid op een operatie. Hier ondersteunen ze ook de anesthesisten (degenen die verantwoordelijk zijn voor de verdoving (anesthesie) en het bewaken van de vitale functies van patiënten tijdens operaties).

Het is even afwachten of het werk nog gaat veranderen nu het ziekenhuis is gefuseerd met dat van Leeuwarden, omdat ze daar een andere werkwijze hebben.

Petra werkt nu alweer 26 jaar aan de Vijverlaan. Het leuke aan het werken hier is dat je een binding krijgt met de bewoners en je ze echt leert kennen. Doordat ze in zoveel verschillende takken van de zorg heeft gewerkt en nog werkt, kan ze al haar ervaringen over en weer gebruiken.

Het LeefZorgTeam hier op het park bestaat uit 6 personen met verschillende soorten mensen, met ieder hun eigen kwaliteiten. De samenwerking is goed, met als instelling van 'samen sta je ervoor'.

Op 17 mei 2017 vierde de Oranjewoudflat het 50-jarig bestaan.

Als voorbeeld vertelt Petra dat ze onlangs nog met het hele team naar de voorstelling 'Vrouwenhart' is geweest. Dit was een voorstelling van cardioloog Dr. Janneke Wittekoek die haar spreekkamer naar het theater brengt. In dit interactieve theatercollege leren bezoekers alles over de werking van het vrouwenharten gezond ouder worden. Dit was heel leuk om samen te doen, en ook nog leerzaam.

Het werk op dit moment is natuurlijk heel anders dan toen ze hier kwam werken in de 'Oranjewoudflat'. Destijds was Gerda Smits teamleidster zorg. De medewerkers van de zorg mochten eigenlijk niets doen, "werken met je handen op de rug". Ze mochten alleen maar doorverwijzen, bv. naar de huisarts, de thuiszorg, of als het heel ernstig was belden ze de ambulance. En als het niet ernstig was belden ze de familie. Dat betekende dus dat ze regelmatig niets te doen hadden.

Als voorbeeld vertelt Petra dat als er iemand was gevallen, ze dit dan moesten melden bij de huisarts, zodat die wist hoe vaak iemand viel.

Toen Gerda werd opgevolgd door Marjan van Tulden ging er samengewerkt worden met Kwadrant. Hierdoor konden er diverse zorghandelingen gedeclareerd worden en kwam er geld binnen. Uiteindelijk gingen ook de medewerkers van de zorg en de huishoudelijke hulp over naar Kwadrant. En daarnaast verdween ook de keuken, waarvoor toen de Walvis in de plaats gekomen is, dus het werd allemaal anders.

In de huidige situatie biedt het LeefzorgTeam kortdurende zorg, doen ze gedeeltelijk geïndiceerde zorg, leggen servicebezoeken af en hebben een belangrijke signalerende en adviserende functie.

Ook kunnen ze helpen als er een ambulance nodig is. Als de ambulance al is gebeld door bewoners/familie zelf, vinden ze het fijn dat ook zij gebeld worden, zodat ze de ambulance kunnen opvangen om deze naar het goede huisnummer te verwijzen en hen naar binnen te begeleiden.

Petra geeft nog wat voorbeelden van kortdurende zorg. Stel iemand heeft de griep en familie/vrienden/buren kunnen niet helpen, dan pakken zij dit op. Bijvoorbeeld omdat er tijdelijke hulp nodig is met wassen/eten/medicijnen en dergelijke. En ook wordt dan regelmatig even gekeken hoe het gaat, totdat iemand zich weer zelf kan redden. Hiervoor kun je geen thuiszorg inzetten.

Of het voorbeeld van iemand met een gebroken pols en daardoor tijdelijk een aantal dingen niet zelf kan, dan kijken ze hoe dit opgelost kan worden.

Het leukste aan haar werk vindt ze toch wel het contact met de bewoners en ook het onverwachte aspect. Ze houdt van de dynamiek en diversiteit in haar werk.

Naast de geplande afspraken weet je nooit wat er nog kan gebeuren.

Wat ze ook kan waarderen is dat er steeds mondiger bewoners zijn, en soms ook bewoners die zelf al veel weten (op medisch gebied). Daardoor zijn de gesprekken meer op 'gelijkwaardige basis', waar dat vroeger natuurlijk niet zo was.

Daarnaast is er soms ook mentale zorg nodig. Bijvoorbeeld aan mensen die eenzaam/depressief zijn of die net een partner hebben verloren.

Hier wordt dan extra aandacht aan besteed.

Zoals iedereen weet is er per 1 januari jl. een samenwerking met Happy Zorg. Wij vroegen haar naar haar ervaring, waarbij zij aangeeft dat dit goed loopt. Er is hier veel geplande zorg en er wordt regelmatig overlegd over wat het LeefZorgTeam graag zelf wil/kan doen en wat overgedragen wordt aan Happy Zorg. Hierdoor kunnen taken veel efficiënter verdeeld worden en iedereen op een goede manier geholpen worden.

Een mooi voorbeeld van samenwerking is dat er in september weer twee stagiaires komen en een daarvan de opleiding voor verpleegkundige doet. Deze mag straks met Happy Zorg meedraaien om ervaring op te doen. Dit soort dingen was in het verleden bij Kwadrant helaas niet mogelijk.

Wij vragen haar naar hoe het zit met de nachtzorg naar aanleiding van hetgeen in de Nieuwsbrief van 10 juni jl. heeft gestaan.

Zij geeft aan dat in Heerenveen en de rest van Friesland de nachtzorg (tussen 23:00 en 07:00 uur) is gecentraliseerd. De uitvoering in de thuissituatie is in handen van drie hoofdpartijen:

1. Kwadrant (dat heette eerst De Friese Wouden),
2. AntoniusThuiszorg en
3. Het Friese Land.

Samen vormen zij de ambulante nachtzorgaanbieder voor de regio Heerenveen.

De centralist waar de meldingen binnenkomen kijkt welke zorgaanbieder het dichtst in de buurt is en stuurt deze naar de melding.

Omdat er nu drie zijn vergt dit wel meer communicatie en afstemming vanuit hier, maar ook intern bij de drie partijen.

Er is bijvoorbeeld bij hen een plattegrond beschikbaar van wat het Paviljoen is en welke huisnummers waar zijn. Het is dan wel handig als iedereen hiervan op de hoogte is, en dat blijkt nog niet altijd zo te zijn.

Met de nachtzorg zijn er afspraken gemaakt over de toegang tot de gebouwen en appartementen, en zijn hiervoor de nodige voorzieningen getroffen.

Ook dit moet natuurlijk goed gecommuniceerd worden naar alle zorgverleners die nachtdiensten draaien.

Daarnaast heeft iedereen, als het goed is, de nood-contactkaart in de meterkast hangen met belangrijke informatie. Bij het LeefZorgTeam is dat bekend maar ook de nachtzorg moet dit natuurlijk weten.

Een centralist hoort hiervan op de hoogte te zijn en eventueel te melden als ze de nachtzorg hiernaartoe stuurt.

Petra zorgt ervoor dat, mocht er toch wat misgaan, dit wordt besproken met de drie partijen.

Voor wat betreft haar toekomst vertelt Petra dat ze over 5 jaar met pensioen hoopt te gaan. En in de verre toekomst hier misschien uiteindelijk zelf wel zal komen wonen. Dat zou toch fantastisch zijn.

We bedanken Petra voor haar tijd, enthousiaste verhaal en inkijkje in het werk van het LeefZorgTeam. Wij hopen dat u het met plezier heeft gelezen.

Op ontdekking in je eigen huis door Hanneke Kaal-Speur

Hoe leuk is dat, je schilderijen en souvenirs met andere ogen bekijken? Je destijds in een ver land gekochte beeldje opnieuw bewonderen.

Het in de kringloopwinkel gescoorde object eens nader beschouwen of de waarde bepalen van een oud meubelstuk.

Het kan allemaal met behulp van de geprezen en verguisde AI (Artificial Intelligence)*. Besef echter goed dat AI ook wel eens onjuiste informatie kan geven en maar een eind weg fantaseert.

AI is tenslotte gevuld met miljarden woorden om uit te kunnen kiezen. En alles wordt opgezocht in luttele seconden.

We ontdekken dat een schilderij in de categorie primitieve kunst - op Aruba in 1991 gekocht - niet zoals gedacht uit Colombia maar uit Ecuador komt en geschilderd is op een schapenvel. En dat klopt, je kunt er ook op trommelen.

We richten de camera vervolgens op onze bescheiden schelpenverzameling. Namen onthouden of opzoeken in een speciaal boek blijkt onnodig. De plaats van herkomst is Martinique waar we het hier afgebeelde exemplaar van een straatventer kopen. Wij krijgen nog een compliment dat we 'good tourists' zijn. Het AI-wonder biedt jaren later in Heerenveen de verdere bijzonderheden over de hier afgebeelde schelp.

We krijgen ook antwoord op onze - gesproken - vraag uit welke streek nu precies dat beeld komt dat we in 1984 in Canada kopen. Loodzwaar, ruim 4,5 kg was het op de terugreis uit Edmonton met vliegtuig en trein naar Wieringerwaard. Wij hadden in die dagen ook nog geen koffers met wieltjes, daarmee zag je alleen Japanners op de luchthavens.

Bij de Kuna Indianen op de San Blas Eilanden kopen we in 1995 twee kleine wandkleedjes, mola's genoemd, die wij later laten inlijsten. De Kuna Indianen leven in grote eenvoud op deze eilandjes en sommige kustgebieden bij het Panamakanaal. Wij mogen tijdens ons bezoek een van hun woningen bezichtigen. De 'klerenkast' neemt daar een prominente plaats in. Aan een touw dwars door de woon-slaapruimte gespannen, hangt de schamele voorraad textiel van de hele familie.

Ik kan nog uren verder vertellen in het Parkblad maar u wilt nu zelf uiteraard aan de slag. Hieronder ziet u eerst wat voorbeelden met AI-tekst van de hierboven besproken onderwerpen, daarna volgt de uitleg hoe u zelf aan de slag kunt.

Dit is een Wolf Original sculptuur uit Canada, handgemaakt van speksteen en marmer en composiet.

De sculptuur toont een Inuit-figuur, vaak afgebeeld met een zeehond of tijdens een worsteling met een beer.

Dit kunstwerk lijkt sterk op Tigua-kunst, een traditionele vorm van volkskunst uit Ecuador.

Deze schilderijen worden vaak gemaakt door inheemse kunstenaars en tonen levendige scènes van het dagelijks leven in de Andes, zoals landbouw, feesten en de lokale bevolking.

De specifieke techniek die vaak wordt gebruikt is schilderen met olieverf op schapeenhuid.

Dit is een traditioneel Kuna mola-textiel uit Panama dat bekend staat om zijn levendige kleuren en handgestikte omgekeerde applicatietechniek.

Techniek:

het betreft omgekeerde applicatie, waarbij meerdere lagen gekleurde stof op elkaar worden gelegd en gedeeltelijk worden weggesneden om ontwerpen te onthullen.

Dit is een grote, natuurlijke roze koninginnenkroon-zeeschelp die vaak wordt gebruikt als decoratie object. Soort: Queen Conch of vleugelhoorn.

Kenmerken: De schelpen hebben vaak een crème-witte buiten kant en een zachtroze binnenkant.

**Hoe krijgt u de objecten op uw mobiele telefoon?*

Voor een Android mobiele telefoon: de Google app installeren

1. Klik op de app 'Play Store'
2. Klik onderaan op zoeken
3. Kijk weer bovenaan waar staat 'apps en games' en klik erop.
4. Typ nu op uw toetsenbord het woord 'Google'.
5. Kies voor 'Google lens' en ga hem installeren.

Daarna wordt het een kwestie van proberen.

Klik op de zojuist geïnstalleerde app en richt de camera richting object.

Druk op de witte grotere knop zoals bij het gewone fotograferen. Dan verschijnt de informatie.

U kunt ook de vertaalapp combineren en b.v. in het buitenland een uitgebreid verkeersbord of een menukaart fotograferen en meteen in het Nederlands vertalen.

Ik ben verder totaal geen expert op computergebied dus als het niet lukt wil ik adviseren om vol te houden en te proberen, zoals ik dat zelf ook heb gedaan. Veel plezier met uw ontdekkingsreis door uw appartement.

Voor een Apple Iphone: de Google app installeren.

- Open hiervoor de 'App Store'.
- Klik bovenaan in vakje met 'Games, apps en....'
- Type in: 'Google lens' om op te zoeken en kies voor 'google lens for iphone'.
- Kies de app 'Google', met de tekst 'Goolge zoeken met AI' en met deze afbeelding =>
- En installeer de app.

Om te gebruiken klik op de zojuist geïnstalleerde app en klik dan op dit icoon =>

Richt vervolgens de camera op het onderwerp waar u informatie over wilt hebben.

Druk dan op de witte grotere knop, onderaan in het midden op het scherm, zoals bij het gewone fotograferen. Onderaan verschijnt de toelichting. Door de tekst omhoog te 'vegen' krijgt u alles te zien. Als u weer naar beneden veegt ziet u ook weer de gemaakte foto.

Deze app is ook te gebruiken voor bestaande foto's.

Wilt u een opgeslagen foto ('filmrol') gebruiken (bijvoorbeeld van een plant of een gebouw dat u eerder hebt gefotografeerd) kun u het volgende doen.

1. Open weer de app 'Google'
2. Klik op het vierkantje met =>
3. Dan krijg u de melding om toegang te geven tot uw foto's en geef akkoord
4. Klik op de foto die u wilt analyseren
3. En onderaan verschijnt weer de informatie, veeg weer omhoog voor meer details

Om iets te vertalen doe het volgende:

- Klik weer op de zojuist geïnstalleerde app en klik dan op het icoon =>
- Klik onderaan op 'Vertalen'.
- Bovenin aangeven 'van welke taal naar welke taal' u wilt vertalen (bv. van Engels naar Ned.).
- Hierna kun u de lens op de te vertalen tekst houden en wordt het direct vertaald.
- Door op de 'witte knop' te drukken wordt de tekst vastgelegd.
- Dan ziet u onderaan nog wat mogelijkheden, bijvoorbeeld "Luisteren". Als u hierop klikt wordt de vertaalde tekst voorgelezen.

Interview met Aafje Miedema door Tsjikke van der Kooi-Osinga en Manuela Rijnders

Aafje Miedema is in 1933 geboren in Giekerk in een gezin met op dat moment twee zussen, Baukje en Jennie. Haar moeder kwam uit Leeuwarden en haar vader uit Oudkerk.

De pake van Aafje, pake Andries, werd op zijn 32ste al weduwnaar en bleef achter met 4 kinderen, waarvan een de vader van Aafje, Sape. Sape was toen 12 jaar en moest daarom veel in de huishouding gaan doen en heeft hierdoor veel dingen geleerd, die goed van pas kwamen in hun drukke huishouden met de kinderen.

Thuis werd altijd 'Stedsfrys' gesproken. Met haar zus is ze altijd StedsFrys blijven spreken. Toen Aafje net 3 weken oud was, overleed haar oudste zusje Baukje. Toen ze ongeveer 11 jaar was raakte haar moeder op 43-jarige leeftijd nog in verwachting van een jongen. Doordat de bevalling erg lang duurde en het jongetje erg zwaar was, is het uiteindelijk overleden, hij heette Andries.

En ook bijzonder was het, dat Andries op dezelfde datum, 11 juli, was geboren als zijn zusje Baukje.

Nadat Aafje de Mulo had gehaald heeft ze de vormingsklas voor lerares doorlopen. Helaas was er geen geld om verder te leren en ging ze aan het werk op het kantoor van notaris Nijenhuis in Giekerk. Haar oudere zus Jennie is al na de 8^e klas gaan werken. De notaris was erg Fries gezind en hij stimuleerde Aafje om het Fries-diploma te gaan halen, dat ze in 1951 behaalde. Zo ontstond haar belangstelling voor het Fries. Toen ze na twee jaar een andere baan kreeg, op het Landbouwhuis in Leeuwarden, kwam het Fries haar goed van pas.

Tijdens haar tienerjaren zat Aafje met haar zus Jennie op korfbal waar ze haar latere man Jaap ontmoette, want die bracht hen altijd thuis. Dit heeft geleid tot een huwelijk in 1954.

Na haar huwelijk hebben Aafje en Jaap eerst nog een tijdje bij haar ouders gewoond voordat ze een huis in Leeuwarden kregen. De eerste zoon, Jan, (vernoemd naar de vader van Jaap) is in het ouderlijk huis in Giekerk geboren.

De tweede zoon, Sape Andries, (vernoemd naar pake Andries en de vader van Aafje, Sape) ook.

De derde zoon, Hans, (vernoemd naar de oudste broer van Jaap) is in Leeuwarden geboren in 1964 toen Anton Geesink goud won op de olympische spelen die de familie op de nieuwe zwart/wit tv kon bekijken.

Haar 3^e zoon Hans, werd tien jaar na zijn broers geboren. Toen is de familie van een appartement naar een huis met een tuin verhuisd in dezelfde wijk, zodat de zoons op dezelfde school konden blijven. Aafje wilde graag gras en zaaide dat zelf. De schutting werd vervangen door een laag hekje en hierbij plantte ze een soort bonenplantjes, waarvan de bloemetjes zo lekker roken. En dat vonden meerdere mensen uit de buurt ook.

Toen het oudste nichtje, Evie, ging trouwen mocht Hans, samen met het jongste zusje van Evie, Annette, bruidsmisje en bruidsjonker zijn, omdat ze ongeveer even oud waren.

Hans was een vrolijk mannetje en vlak voor de bruiloft lag de hoge hoed bij hen thuis in bewaring. Op een gegeven moment had Hans die gepakt en opgezet en was hij hiermee vrolijk aan het spelen op het pleintje in de straat. Gelukkig was de hoed niet beschadigd.

Na haar huwelijk moest Aafje stoppen met werken, zoals dat ging in die tijd. Jaap werkte bij de Algemene Friesche – Groot NoordHollandse, in het Burmaniahuis. In 1969 fuseerde deze maatschappij met de Olveh, Kortenaerhuis in Den Haag. Het bedrijf heette toen de AGO, later na meerdere fusies de AEGON. Hierdoor moesten een aantal medewerkers verhuizen. Ging je mee dan was dat goed voor je carrière. Het gezin belande hierdoor in een rustige wijk in Voorschoten.

Jaap was nogal ambitieus en bleef uitkijken naar een grotere uitdaging. In 1973 werd hij benaderd door de RVS (Rotterdamse Verzekering Sociëteiten) voor een functie als area manager voor collectieve verzekeringen voor het noorden en oosten van het land.

Omdat de RVS-kantoren had in Groningen en Arnhem leek Apeldoorn een mooie centrale locatie. Hiervoor zijn ze toen verhuisd naar Ugchelen (gemeente Apeldoorn).

In 1973 werden ze lid van de 'Fryske krite' (Friese kring) "Fier fan hûs" (Ver van huis)' in Apeldoorn.

Het was een actieve kring en hieruit is destijds een toneelgroep en een volksdansgroep (1981) ontstaan, die zij en haar man mede hebben opgericht.

Jarenlang hebben ze in het bestuur gezeten. Naast de bestuursfunctie had Aafje een bijdrage aan het verenigingsblad. De notulen en dergelijke werden uiteraard in het Fries opgesteld.

Herinnering aan de RVS. Dit was een Nederlandse verzekeringsmaatschappij die actief was van 1838 tot 2011. Thans een onderdeel van de Nationale-Nederlanden.

De dansgroep danste in Friese kostuums, welke zelf werden gemaakt. Hiervoor kochten ze stoffen op de markt. Na een lidmaatschap van 40 jaar werd aan hen een speldje uitgereikt. In Apeldoorn is Aafje ook nog twee keer vier jaar diaken geweest van de Gereformeerde kerk.

Uiteindelijk heeft ze 52 jaar met veel plezier in Apeldoorn gewoond.

Toen haar zus 25 jaar getrouwd was zou iedereen een stukje schrijven voor het feest en toen Aafje haar stukje af had bleek het een gedicht geworden te zijn. Ze had er geen idee van dat ze dit kon. En van lieverlee kwamen er meer gedichten, waarvan er verschillende werden gepubliceerd in het verenigingsblad van de 'Fryske krite'.

Op een gegeven moment wilde ze de gedichten gebundeld hebben.

In 1989 kwam haar Friestalige gedichtenbundel uit onder de naam "De greide wie ús blommetún". De uitgave behandelt nostalgische en landelijke thema's rondom het Friese leven en de natuur.

Haar zoon Sape verhuisde na zijn pensioen in 2023 naar Heerenveen en vroeg later of zijn moeder daar ook niet wilde gaan wonen in een serviceflat, ze was toen al 91. Dat wilde ze in 1^e instantie niet, maar toen ze een longontsteking kreeg leek het haar toch wel fijn om dichtbij een van haar zoons te wonen, en zo woont ze sinds augustus 2025 aan de Vijverlaan. Gelukkig bevalt het haar uitstekend.

We bedanken Aafje voor de koffie met lekkers, en dat ze haar mooie verhalen met ons wilde delen.

P.S. van de redactie: We bedanken haar zoon Sape voor het helpen van zijn moeder met het redigeren van haar verhaal.

We hebben nog twee mooie gedichten meegekregen om met u te delen.

Twa famkes

Ik woe dat wy ris foar ien kear
wer dy twa famkes wiene,
dy't mei de houten klompkes oan
foarhús op 't hikje stiene.

Dy't boarten mei wat lapkeguod,
pandiggels en sa mear...
In knikkert wie in grutte skat,
in pop al ús begear!

It bûnte blomguod yn 'e berm
bloeide foar dij en mij.
It libben wie ús boarterstún,
fol bernefantasj.

Wilst noch fan 't sleatsje achterhús,
fol skaad en sinneskyn?
'k Sjoch noch dy wûnd're wetterwrâld,
al is 't ek jierren lyn.

Dat sleatsje is al lang net mear,
ús berm is no fan stien...
'n Ferkearswei hat mei fêste hân
ús doarp yn twaen snien...

De tiid dy dreau ús út elkoar:
't ferline is foarby.
It libben is gjin boarterstún,
foar dij net noch foar mij!

Mar 'k woe dat do en ik ien kear
wer dy twa famkes wiene,
dy't mei in grutte strik yn 't hjer
foarhús op 't hikje stiene!

Oan Jenny.

Soorten vervoer door Tsjikke van der Kooi-Osinga en Ria de Groot

Heeft u een beperking en kunt u daardoor niet met het openbaar vervoer reizen?

Andere vervoersmogelijkheden, zoals een auto, (elektrische) fiets, scooter of brommer?

Bespreek dan samen met de meitinker wat uw mogelijkheden zijn.

Voordat u contact opneemt met de meitinker kunt u hieronder zien welke mogelijkheden er al voor u zijn. De meitinker kan u helpen met het uitzoeken (meedenken) om de juiste keuzes te maken. *In onze regio zijn dit:*

- Marja Hijma, Natasja Dontje, Marjolein Voos
- Tel.nr.: (0513) 61 77 64
- E-mail: woonservicezone4@heerenveen.nl

Openbaar vervoer met hulp van een begeleider

Kunt u alleen nog met het openbaar vervoer reizen als er iemand met u meegaat? Dan komt u mogelijk in aanmerking voor de landelijke OV-Begeleiderskaart.

Met de OV-Begeleiderskaart kunt u gratis een persoonlijk begeleider meenemen in de trein, bus, tram en metro in heel Nederland. *Voor meer informatie: de website van de NS.*

VSP-auto Caleidoscoop

Vrijwilligers van Caleidoscoop verzorgen het vervoer met de persoonsauto van het Vrijwilligersservicepunt. De VSP-auto rijdt op doordeweekse dagen, tot 18.00 uur 's avonds. Voor het gebruik betaalt u een kleine onkostenvergoeding van € 0,35 per kilometer. U betaalt de chauffeur alleen voor de gereden kilometers. De ritten worden vooraf zorgvuldig ingepland. Ritten minimaal twee dagen (48 uur) van tevoren doorgeven.

Neem contact op met het Vrijwilligers Servicepunt van Caleidoscoop tel (0513) 62 90 90 of E-mail: servicepunt@caleidoscoopheerenveen.nl.

ANWB Automaatje

ANWB AutoMaatje is een vervoerservice waarbij vrijwilligers minder mobiele plaatsgenoten uit de gemeenten Heerenveen op verzoek vervoeren. Vrijwillige chauffeurs gebruiken daarvoor hun eigen auto. Het vervoer beperkt zich niet tot een bezoek aan ziekenhuis, dokter of fysiotherapeut. U kunt ANWB AutoMaatje ook inschakelen voor leuke uitjes. Zoals een bezoekje afleggen, naar de kapper of gezellig winkelen.

Aanmelden voor Automaatje is gratis. U betaalt alleen een onkostenvergoeding van € 0,35 per kilometer en eventuele parkeerkosten. De vergoeding is gerekend vanaf het huis van de vrijwilliger. Neem minimaal 48 uur van tevoren contact op.

Een rit aanvragen kan van maandag tot en met donderdag tussen 9.00 en 13.00 uur bij Caleidoscoop tel.nr. (0513) 62 90 90 of mail: servicepunt@caleidoscoopheerenveen.nl.

Wmo-taxi

Kunt u niet meer met (begeleiding) met het openbaar vervoer. En heeft u geen familie of vrienden die u kunnen brengen, dan is de Wmo-taxi misschien een oplossing. Voor taxivervoer vanuit de gemeente (Wmo-taxi) betaalt u, net als voor het openbaar vervoer, een reizigersbijdrage die bestaat uit € 1,50 opstaptarief, plus € 0,25 per kilometer.

- U mag een afstand van maximaal 5 openbaar vervoer-zones reizen vanaf uw woonadres. Dit is ongeveer 15 tot 20 kilometer. Uw vervoerder geeft aan wanneer een bestemming te ver van uw woonadres is en daarmee niet onder het Wmo-vervoer valt.

Als dit nodig is, moet u Valys gebruiken. De Wmo-vervoerder mag u niet brengen naar bestemmingen die u met Valys kunt bereiken.

- Woont u samen en heeft diegene ook een Wmo-taxipas? U hoeft het reizigerstarief maar één keer te betalen als u samen naar dezelfde bestemming reist. Heeft uw partner geen Wmo-taxipas? Dan mag uw partner, tegen betaling, altijd met u meereizen.

Uw vervoerder kan u vertellen wat dit kost. U kunt natuurlijk ook iemand anders dan uw partner meenemen tegen betaling. Uw vervoerder kan u vertellen wat dit precies kost.

Wilt u weten of u in aanmerking komt voor de Wmo-taxi? Neem dan contact op met een van de meitinkers. Samen met u wordt gekeken naar de mogelijkheden.

De volgende taxivervoerders rijden voor de gemeente Heerenveen:

- Personenvervoer Kort, tel.nr. (0516) 42 22 22
- Taxicentrale Waaksma, tel.nr. (0512) 33 13 33
- Taxicentrale Witteveen/Oenema B.V., tel.nr. (0513) 65 65 65
- Taxi Dorenbos, tel.nr. (058) 212 222 2

De bijdrage bestaat uit een opstaptarief van € 1,50 per taxirit en € 0,25 per kilometer.

Bijvoorbeeld: U gaat met de taxi naar de kapper. De afstand is 4 kilometer.

U betaalt voor deze rit € 2,50 aan de taxivervoerder (€ 1,50 opstaptarief en 4 x € 0,25 voor de gereden kilometers). Dit geldt ook voor de terugreis.

U kunt elk kalenderjaar overstappen naar een andere taxivervoerder. Dit kunt u aan hen doorgeven vóór 1 december.

U kunt contact opnemen met Team Wmo door te bellen naar tel.nr. (0513) 140 513.

Wilt u verder reizen dan de afstand die met het Wmo-vervoer mogelijk is?

Reist u buiten het gebied van Wmo-taxi? Dan kunt u misschien gebruik maken van Valys.

Dit is taxivervoer van deur tot deur, of taxivervoer in combinatie met de trein.

Een Valys-pas vraagt u aan via de website van Valys. U dient bij uw aanvraag aan te tonen dat u in aanmerking komt voor een Valys-pas, hier wordt een bewijsstuk voor gevraagd.

Een manier om dit aan te tonen is bijvoorbeeld een bewijs van de gemeente dat u recht hebt op een Wmo-taxipas. *Uw meitinker kan u hier meer over vertellen, maar kan geen Valys voor u aanvragen. Meer informatie over taxivervoer van Valys vindt u op de website van Valys.*

Voor het aanvragen van Valys heeft u minimaal één van de volgende bewijsstukken nodig:

- Bewijs van de gemeente dat u recht heeft op Wmo-vervoer.
- Bewijs van de gemeente dat u recht heeft op een Wmo-rijhulpmiddel, bijvoorbeeld Wmo-rolstoel of Wmo-scootmobiel.
- Een gehandicaptenparkeerkaart (GPK-P)
- Een OV-begeleiderskaart.

Beschikt u niet over één van de hierboven genoemde bewijsdocumenten? U kunt dan een indicatiebesluit van Argonaut Advies B.V. aanvragen.

Gemeente, Crackstraat 2, 8441 ES Heerenveen Tel.nr. (0513) 140 513,

WhatsApp: 06-143 99 559 (alleen voor WhatsApp berichten),

Voor privacygevoelige vragen: bel altijd (0513) 140 513.

NB: We zijn ons ervan bewust dat hier de ideale situatie wordt beschreven.

In de praktijk horen we van onze medebewoners van de Vijverlaan dat het hier en daar nog wel kan/mag verbeteren.

En tenslotte is er nog **de Stichting 'Vier het Leven'**.

Deze regelt voor ouderen culturele activiteiten met kaartjes, vervoer, en een vrijwilliger die begeleidt. Samen met leeftijdgenoten wordt u opgehaald, geniet u van theater, bioscoop, museum, concert en wordt u weer veilig teruggebracht.

Als u op de website uw postcode intikt, komt er een heel programma tevoorschijn. Voor de regio Heerenveen is het vooral 'De Lawei' in Drachten waar de theatervoorstellingen zijn, maar u kunt ook in Utrecht terecht komen.

U betaalt per onderneming uw kaartje, de kosten van vervoer en een deel van het kaartje van de vrijwilliger.

Al met al wel wat duurder dan als je alles zelf regelt, maar zo kom je nog eens ergens, ontmoet je andere mensen en ga je weer eens echt uit, zonder dat je er zelf moeite voor hoeft te doen.

En dat is ook wel eens heel fijn!

U kunt u aanmelden bij deze Stichting via de website: <https://4hetleven.nl>, waar u ook alle informatie kunt vinden, of per telefoon: (035) 524 5156.

Uit de Gong van 2013 door Ria de Groot

Nadat in 2012 het bestuur van de bewonersvereniging was gestrand, vielen er ook gaten in de redactie van 'De Gong'. Het blad verscheen enkele malen niet, totdat er weer een paar nieuwe vrijwilligers werden gevonden. Een van hen was een mevrouw, die zich wel over de puzzel wilde ontfermen. Dit bleek geen sine cure...

In september 2013 zette ze er een cryptogram in, genaamd: Erotica.
Het bijschrift luidde: "Deze puzzel is niet bedoeld voor jongeren onder de 81".

Bij drie omschrijvingen moest een woord gevonden worden.

- A) Het meest sexie deel van een auto.
- B) Handelaar in schrijfwaren.
- C) Sleutel van een dame van lichte zeden.

In het oktobernummer stond een verontwaardigde reactie, van een dame die het allemaal maar viezigheid noemde.

Het antwoord:

"Juist om onze lezers en lezeressen niet voor het hoofd te stoten heb ik zelfs het woord seks niet gebruikt, maar er sexie van gemaakt, ook al staat dat niet in de Van Dale. We hebben uiteindelijk allen nog een Victoriaanse instelling."

In het oktobernummer stond de oplossing, en ik moet zeggen, ook in 2026, wel een beetje gewaagd... *Kunt u ze raden?*

Een andere lezer had ook commentaar:

"Een prijswinnaar heeft ons laten weten dat hij in plaats van melkchocolade liever pure chocolade wilde hebben.

Vandaar mijn verzoek aan alle inzenders om hun voorkeur te vermelden, zodat we er rekening mee kunnen houden. Ook bij ons is de klant koning".

En tenslotte:

"Tot mijn grote spijt heb ik enkele malen een Mevrouw aangeduid met het predicaat dhr. Ik besef dat dit als belediging en vernedering is ervaren.

Mevrouw: Ik zal het nooit weer doen, en bied u bij deze mijn oprechte excuses aan."

De puzzelmevrouw heeft van tevoren niet geweten wat haar te wachten stond.....

Wat was de 'Gong'.

In januari 1968 werd in oude Oranjewoudflat 'de Gong' opgericht: "Ten behoeve van en ter bevordering van de band tussen de bewoners van ons gebouw. Voor vragen, wenken, op- en aanmerkingen, in opbouwende zin, kon men zich wenden tot de redactie".

Het Parkblad is de opvolger hiervan.

Ons park door Ria de Groot

In de zomer spreekt het park voor zichzelf, daar hoeft weinig aan toegevoegd te worden!

Een hele poos geleden trof ik de postbode,
die me vertelde dat ze in deze wijk de post
bezorgde tot de afbraak van de flat, en dat
ze het park niet meer herkende: van een
desolate vlakte vol puin tot een prachtig park in aanleg.

Vaak vergeten we hoe het er allemaal eerst uitzag. En het wordt elke keer nog mooier.

Tenslotte: in augustus is er van de Tuingroep nog een zomeractie, let op de nieuwsbrief!

Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?

De uil van en door Jelly Kuperus-Boerke

Naar aanleiding van de vraag over welk voorwerp altijd met me meeverhuist, kan ik het volgende vertellen.

Het betreffende voorwerp is een groene stenen spaarpot in de vorm van een uil.

Deze kreeg ik van mijn ouders toen ik in 1970 voor het eerst in Amsterdam op kamers was gegaan, en wel aan de Prinsengracht.

Aangezien ik zelf toen nog geen auto bezat, werd ik meestal door mijn vader vanuit stadsdeel Slotermeer thuisgebracht.

Op een koude avond waren we druk bezig geweest in mijn oude kamer en stelde voor dat ik de laatste tram zou nemen. In mijn tas de uil.

Toen ik dacht de betreffende tram te horen zetten ik het op een rennen, maar struikelde en kwam met een klap op straat terecht, maar trok wel mijn armen met de tas naar achteren om de uil heel te houden.

Gevolg: uil nog heel maar ik een lichte hersenschudding en behoorlijk gekneusde schouders.

Huilend ben ik weer naar mijn ouders gelopen en werd alsnog door mijn vader thuisgebracht.

Vanaf dat moment was ik altijd superzuinig op mijn uil waarin ik kwartjes ging sparen. Als ik voldoende had gespaard kocht ik een mooi sieraad.

Kwartjes zijn allang niet meer toereikend om iets leuks aan te schaffen, maar de uil blijft belangrijk voor me.

Velen van u hebben ook vast een voorwerp dat al lang met u meereist en waar een verhaal bij hoort.

Wij, de redactie, zouden het leuk vinden als u dit met ons en de medebewoners zou willen delen in het Parkblad.

Laat het ons weten. We kunnen bij u langskomen en uw verhaal opschrijven, maar u mag het natuurlijk ook zelf op papier bij ons aanleveren.

Dit kan via ons mailadres: parkbladredactie@gmail.com of op papier in brievenbus nr. 94 (Lisdodde) of u kunt ons bellen op 06 – 222 40 440.

Voor u gelezen door Titia Dijkstra

NET SUNDER MYN FAMKE

door Betty Mahmoody

Friese vertaling van: 'Not without my daughter'.

Uitgave in het Nederlands: 'In een sluier gevangen'.

Het is het waargebeurde verhaal van de ontsnapping uit Iran van Betty en haar dochtertje Mahtob.

Het gezin van Betty en haar man Moody, een Iranese arts, heeft in Amerika een prima leven. Dit verandert als Moody geschorst wordt. In die tijd komt een neef op bezoek met enthousiaste verhalen over het nieuwe Iran onder Khomeini. Moody, Betty en Mahtob reizen naar Iran voor een 2-weeks familiebezoek.

Het wordt voor Betty een akelige ervaring en het wordt pas echt erg als Moody beslist dat ze niet teruggaan.

Betty beschrijft uitgebreid hoe haar leven er nu uitziet. Ze wil terug, maar Moody heeft haar paspoort afgepakt en haar verboden te telefoneren.

Wanneer Moody gefrustreerd raakt door het uitblijven van een werkvergunning, een opstandige vrouw en veeleisende familieleden, verandert zijn gedrag.

Hij gaat Betty mishandelen en regelmatig opsluiten.

Ze verlaten de familie en huren een huis waar Moody een kliniek begint, zonder vergunning. Betty heeft nu iets meer vrijheid en ze beschrijft uitgebreid de zoektocht naar contacten die haar kunnen helpen te ontvluchten.

Ze vindt een adres waar ze kan bellen naar Amerika en de Zwitserse ambassade in Teheran. Daar is men gebonden aan de Iranese wetgeving en ze krijgt alleen een luisterend oor en enkele tips.

Zo komt ze in contact met Amahl die haar helpt contact te maken met mensensmokkelaars en er wordt een plan gemaakt. Dit neemt veel tijd.

Totaal onverwacht bepaalt Moody dat Betty alleen naar Amerika moet om hun bezittingen daar te verkopen. Ze wil niet zonder Mahtob gaan en weigert. Met geweld sleept Moody haar naar het ticketbureau.

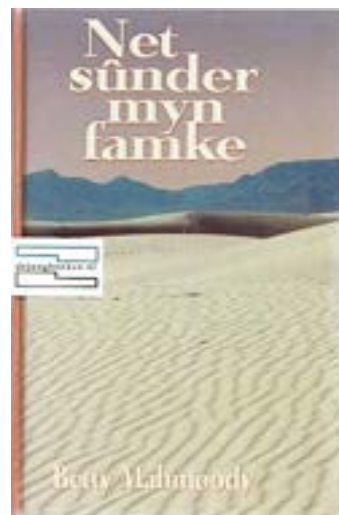
Thuis ontdekken ze dat de ticket niet klopt en dat ze de volgende dag weer naar het bureau moeten. Betty beseft dat dit de laatste kans is en belt Amahl.

Met zijn hulp vertrekken Betty en Mahtob meteen naar een schuiladres en vandaar vluchten ze. De snelst te regelen vlucht, maar ook de gevaarlijkste. Keus is er niet.

Er volgt een uitgebreide beschrijving van de levensgevaarlijke tocht, per auto, te voet en te paard door de besneeuwde bergen naar Turkije. Na 5 dagen arriveren ze in Ankara bij de Amerikaanse Ambassade. En dan naar Amerika waar ze onder een andere naam gaan leven, bang dat Mahtob ontvoerd gaat worden naar Iran.

Het boek geeft een beeld van de positie van vrouwen in Iran. Deze gebeurtenis speelt van 1984-1986. *Maar is er veel veranderd?*

P.S. van de redactie: We zijn heel blij dat Titia Dijkstra hersteld is en weer een bijdrage heeft aangeleverd voor ons Parkblad.

Weet u wat en waar dit is?

Het is een foto gemaakt van een detail van iets van ons park of de bebouwing,
Weet u wat het is? In het Parkblad van oktober laten wij het u weten.

Deze mooie foto ontvingen wij van Marijke Monsma-Molenmaker

*Bent u degene die voor de volgende keer een foto instuurt? 'Oog voor detail doet anders zien!'
De foto kunt u sturen naar ons mailadres: parkbladredactie@gmail.com*

Oplossing uit Parkblad
van april 2026

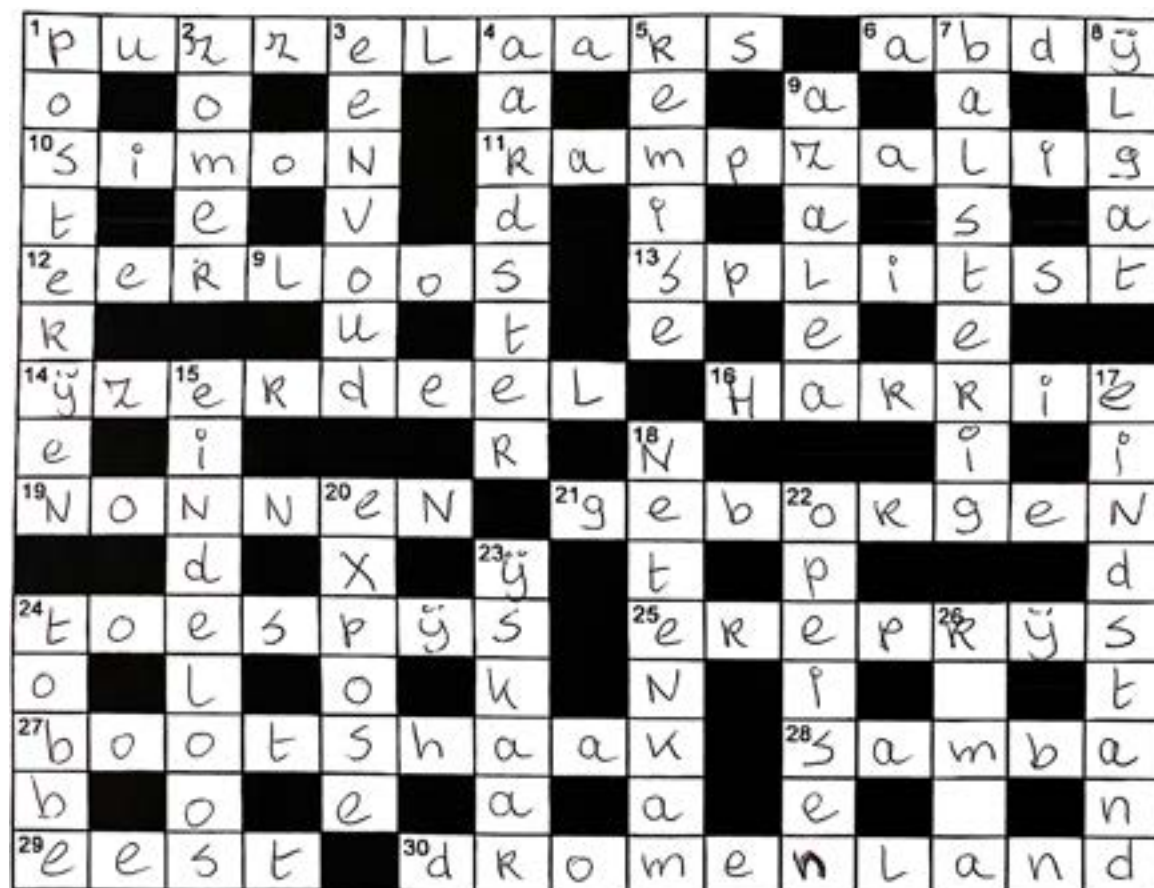
Staat in de zaal
in 't Paviljoen

Oplossing puzzel uit het Parkblad van april 2026

27	?	22	3	28	25	?
B	L	O	E	S	E	M

Mevr. Jelly Kuperus-Boerke heeft, als enige inzender, een reep chocolade ontvangen.

Horizontaal:

1. raadseloplossers
6. klooster
10. jongensnaam
11. erbarmelijk
12. infaam/gevoelloos
13. (hij)splijt
14. metaalgedeelte
16. jongensnaam
19. kloosterzusters
21. veilig
24. toetjes
25. plant
27. gebruiksvoorwerp op schepen
28. gezelschapsdans
29. droogvloer
30. utopia

Verticaal:

1. PTT (oud)
2. jaargetijde
3. simpel
4. paddenstoelensoort
5. eindstand onbeslist
7. dwars/koppig
8. ingang bijenkast
9. plant
15. eeuwigdurend
17. resultaat
18. stofkam
20. uitstalling/overzicht
22. vorderen
23. ijsdam (in rivier)
24. teil
26. dans (Cuba)

Raadsels

Boven in een molen is een lamp. Beneden zijn 3 schakelaars.
De molenaar wil weten welke schakelaar van die lamp is.
Hij mag maar 1 schakelaar aan- en uitzetten.
Hoe doet hij dat?

Wanneer noemen we het cijfer 2 geen 2 maar 10?

Ik ben een oneven getal. Haal één letter van mij weg
en ik word even.

Waarom wordt er in China meer rijst gegeten dan in Japan?

Onderweg naar de winkel liep ik een vrouw tegemoet. Deze vrouw had 2 rugzakken met in
elke rugzak 3 katten, met elk 3 kittens. Katten en mensen bij elkaar, met z'n hoe velen liepen
we naar de winkel?

Ik beweeg omlaag maar nooit omhoog. Ik rol maar sta nooit op.
Als ik er ben, knap je daar niet van op. Wat ben ik?

Er zijn 2 broers met bruin haar, 3 broers met blond haar en 4 broers met rood haar.
Ze hebben allemaal 1 zus. Hoeveel zussen zijn er?

Ik leef zonder lucht. Ben zo koud als water en heb een harnas zonder te rinkelen.
Wat ben ik?

Er zijn 5 broers:

- Tom eet een boterham	- Erwin schaakt
- Klaas kijkt televisie	- Thomas voetbalt.

Wat doet de 5de broer?

Wat kan je vasthouden met je linkerhand, maar nooit met je rechterhand?

Er ligt een boot in het water en er hangt een ladder overheen die in het water hangt.
Het wateroppervlak ligt precies op een trede en er zit twintig cm tussen de treden.
Het water stijgt met vijf cm per uur, het is nu twee uur. Hoe laat is het water bij de
volgende trede?

Ik ben wie ik ben, maar als je weet wie ik ben, ben ik niet meer wie ik ben. Wat ben ik?

Noem drie opeenvolgende dagen zonder de woorden 'maandag, dinsdag, woensdag,
donderdag, vrijdag, zaterdag en zondag' te gebruiken.

Wat heeft steden, maar geen huizen. Bossen, maar geen bomen. Zeeën, maar geen water?

In het volgende Parkblad vindt u de oplossing van deze raadsels.

Recept: Een echt Engels toetje, Eton mess

Beeld: Universal Images Group via Getty

Als je in Engeland *Eton mess* als toetje serveert, zullen de Engelsen je dankbaar toeknikken. Dit toetje is nog Engelser dan scones of *fish 'n chips*. Eton verwijst naar Eton College, de school waar de Engelse adel en het Engelse koningshuis al eeuwenlang hun kinderen naartoe stuurt.

Het woord *mess* betekent zoiets als ‘rommeltje’ en verwijst naar de slordige hoop slagroom en geprakte meringue en aardbeien. Heel lekker ziet het er niet uit, maar uiteraard is het krankzinnig lekker.

Eton mess, het toetje van de Engelse upperclass

Het beroemde toetje bestaat in elk geval al sinds 1893, toen iemand het recept voor het eerst op papier zette. De kans is groot dat het nog veel ouder is dan dat, Eton staat erom bekend dat het goed is om geheimen te bewaren. Het toetje van de Engelse *upper class* kun je een beetje vergelijken met onze pasta pesto. Geen student kan zonder, het is supersimpel om te maken en nog lekker ook.

Cricketwedstrijden

Al meer dan honderd jaar is dit toetje het traditionele gerecht tijdens de jaarlijkse cricketwedstrijden tussen Eton en bijna net zo prestigieuze Harrow.

Tot zover alles wat je moet weten over dit toetje. Als je het niet kent, moet je het zeker maken. Het recept is vrij eenvoudig.

Uit de Margriet, d.d. 17 augustus 2025, door Manon Sikkels

Recept Eton mess

Het toetje bestaat uit niets anders dan slagroom, mascarpone, meringue en rood fruit. In plaats van aardbeien kun je ook frambozen of ander rood fruit gebruiken.

Ingrediënten voor 4 personen:

- * 250 ml slagroom
- * 125 g mascarpone
- * 250 g aardbeien
- * 2 grote meringues
- * (eventueel 1 zakje vanillesuiker, maar dat zit niet in de originele versie)

Zo maak je het

Klop de slagroom luchtig met de vanillesuiker.

Druk 100 gram van de aardbeien plat met een vork en meng ze voorzichtig door de mascarpone.

Verdeel de slagroom, het mascarpone-mengsel en de rest van de aardbeien over 4 glazen.

Verkruimel de meringue eroverheen vlak voor het serveren voor een lekkere crunch.

Andere optie is om alles met de losse hand door elkaar te roeren, inclusief de meringue, en dat in een grote bak in de koelkast te laten staan tot je het gaat serveren.

Hoe rommeliger het eruitziet, hoe beter.

Je kunt er ook nog wat gebroken pistachenootjes over doen als garnering.

Eton mess bewaren

Dit toetje is echt op z'n best als je het direct serveert. De onderdelen kun je prima één of meerdere dagen van tevoren voorbereiden.

Een opgebouwde Eton mess kun je (afgedekt)

1-2 dagen in de koelkast bewaren.

Maar de meringue verliest dan wel z'n knapperigheid.

WANDELEN

Wie wandelt, wandelt nooit alleen,
altijd zijn er wel de vogels, altijd de wind
of de waterstromen, de bronnetjes soms
of passanten.

Altijd zijn er de bomen
en de wolken die je groeten
of de strakke blauwe hemel.
En de zijwegen en de kruispunten
die vragen om een keuze.

Altijd zijn er je gedachten
die meetrekken als engelen
of als duivels, die je plagen.
Alleen wandelen bestaat niet.

Wandelen brengt je ook altijd weer
op je innerlijke weg
en brengt je thuis.

Marinus van de Berg
Uit 'de Gong' van juli/augustus 2011